



Oct

06

- [Posted by VASMABP.PTE@pte.hu](#)
- [0 Hozzászólások](#)

[Megfelelni az elvárásoknak - interjú Jenei Zoltánnal \[1\]](#)

Az átvilágítás eredményei kapcsán a PTE komoly lépéseket tett. Ön milyen szerkezeti átalakulásokat eszközölt és mik vannak folyamatban a Kancellária területén?

Az eredeti elképzelésemet, a legfontosabb szervezeti, hatásköri átalakításokat az előre remélt határidőn belül sikerült véghezvinni. A szenátorokkal történt egyeztetéseknek köszönhetően sikernek tartom azt, hogy a Kancelláriáról szóló SzMSz-módosítás a teljes Szenátusi támogatásával történt meg, ennek következtében pedig április elsejével maga a modell is létrejött. Számomra viszont ez inkább a kereteket határozza meg, amit tartalommal, olyan szolgáltatásokkal kell megtölteni, mely révén az egyetem érdekeit hatékonyabban képes segíteni. A csapatom tagjainak kiválasztásával elégedett vagyok, erős és komoly elvárásaim vannak velük szemben. Tisztán látom, mely területeken kell még változtatnunk, és szeretném, ha a kancelláriával kapcsolatos elvárásoknak maradéktalanul meg tudnánk felelni. Az alapfeltételek, az SzMSz, a szervezeti háttér, a vezetők megvannak, most már csak bizonyítani kell, hogy ez tényleg hatékonyá is válhat.

Azt mondta, látja, milyen területeken kell fejleszteni - pontosan melyekre céloz?

A legfontosabb a belső információáramlás javítása: nagyon sok múlik azon, hogy az akadémiai szférában dolgozók minden, a munkájuk elvégzéséhez szükséges információt megkapjanak. Nagyon komoly és jogos kritikákat kapok ezzel kapcsolatban, és engem nem vigasztal, hogy a gazdasági és az akadémiai szféra évek óta nem kommunikál egymással megfelelően. Ezen nagyon gyorsan változtattunk, sokkal erősebb belső kommunikációra törekszünk, azt szeretném elérni, hogy az egyetemi célok teljesítésében az akadémiai szféra és a Kancellária vonala valóban együtt, közösen haladna. Arra nincs semmilyen mentség, hogy amikor elindul egy beszerzési eljárás, mellyel akár kutatási feladatokhoz, akár képzéshez szükséges feltételeket kellene megteremtenünk, a gazdasági ügyintéző még csak nem is reagál a megkeresésre. Lényegesnek tartom, hogy a felek ismerjék és el tudják fogadni a másik munkavégzéséhez szükséges környezetet, hogy akár napi szinten tudják informálni egymást, közösen gondolkodni. Amint ez megvalósul, a két terület közti, ma még tapintható feszültségek enyhülni fognak - úgy ítélem meg, ezen az úton már el is indultunk.

A másik nagyon lényeges fejlesztendő terület a megfelelő folyamatszervezés a Kancellárián belül végzett feladatok kapcsán. Jelenleg ezek a folyamatok nem szabályozottak, és erre a legtisztább példa a beszerzés. Eddig nem lehetett számon kérni a gazdasági szférán azt, hogy egy igény megfogalmazásától és beérkezésétől kezdve a szállításig kinek mi a dolga és mennyi idő alatt, milyen lépésekben kell ezt teljesítenie. A beszerzésen túl igaz ez a humánpolitikai feladatainkra, a költségvetés-tervezésre... Ennek a megszervezését fel kell vállalni. Ennek megfelelően készült el a beszerzési- és a közbeszerzési szabályzat. Azt szeretném elérni, és jövőre meg is valósítani, hogy ha egy közbeszerzési eljárásnál az érintett egyetemi vezető kíváncsi arra, hogy az általa megfogalmazott igény, beszerzési eljárás hol tart, arra elektronikus úton bármikor ráláthasson. Az alapul szolgáló szabályzatok megalkotásán túl lényeges, hogy a modellt megismertessük, majd kezdjük el működtetni. Mindez átláthatóbbá és számon kérhetővé teszi a rendszert, erősen javítja a kommunikációt. Az is jogos elvárás velünk szemben, hogy az ügyek átfutási idejét drasztikusan rövidíteni kell. Ebben két kritikus területünk van: a beszerzési eljárások és a szerződéskötés. Látva a két területnek a leterheltségét, az ott dolgozók munkaszervezését, esetenként a hozzáállását, arra szeretnék koncentrálni, hogy a lehető leggyorsabban jussunk el a döntésig: nem fogadható el és



nem is magyarázható az, hogy egy-egy beszerzéshez köthető szerződés aláírása hónapokat vesz igénybe. Senkit nem érdekel - és ebben teljesen igazuk is van - hogy hány fővel, milyen módszerekkel és leterheltséggel dolgozunk. Való igaz, hogy egy beszerzési szerződéssel foglalkozó kollega naponta 20 ügyet kezel, ami valóban komoly leterheltség, de e mögé sem szeretnénk elbújni. Év végéig adtam türelmi időt e kérdés rendezésére - ha szükséges, akkor akár néhány napon belül tudjunk eljutni a szerződés aláírásáig.

Tudna egy átlagos beszerzési átfutási időt mondani?

Átlagidőt nem tudok mondani, ez összetettebb kérdés. Tény, hogy szeptember végére 102-re nőtt az egyetemen párhuzamosan futó közbeszerzési eljárások száma; ez a szám év elején jóval kisebb volt. Komoly kritikákat kaptunk az Állami Számvevőszéktől arra vonatkozóan, hogy 2013-2014-ben 2 milliárd forint értékben nem folytatott le közbeszerzési eljárásokat az egyetem, holott erre kötelezettsége lett volna. Ezt kezdtük most feldolgozni, s ezzel több mint a kétszeresére növeltük a közbeszerzési eljárások számát. Az, hogy egy-egy közbeszerzési értékhatár alatti beszerzésnek mi az átfutási ideje, vagy egy közbeszerzésnek mennyi az átlagos átfutási ideje, az nem vigasztalja azokat, akiknek az ügye csúszik, és a szerződésük akár hónapok óta kering valahol a rendszerben. Azt szeretném elérni, hogy egy ilyen ügyben se legyen késedelem, azután foglalkozunk majd a statisztikákkal.

Milyen most az egyetem pénzügyi helyzete az elmúlt évhez viszonyítva, hogyan változott a mérlegünk? Mi kéne ahhoz, hogy erősödjön pénzügyileg az egyetem?

Az elmúlt évek adósságállományához képest jelentős csökkenés van a lejárt fizetésű számlák állományában. 1,2-1,3 milliárd körüli összeget görgetünk még magunk előtt, ami jelentősen csökkent a tavalyi évhez képest, és ennek túlnyomó többsége a Klinikai Központ működésében jelenik meg. Ebben az évben több olyan támogatásban részesült a PTE, amit alapvetően a klinikáknál felhalmozódott kifizetetlen számlák rendezésére kellett költeni. Ez nem jelenti azt, hogy a problémát megoldottuk, de átmenetileg levegőhöz jutottunk. Ami számomra megnyugtató, hogy ha megpróbálom elválasztani egymástól az oktatási/kutatási és az egészségügyi büdzsét, akkor az oktatási/kutatási résszel nagyjából rendben vagyunk, határidőre minden kötelezettséget ki is tudunk fizetni. A nagy teher a klinikáknál jelentkezik, ráadásul fenyeget bennünket az, hogy év végéig újra elkezd emelkedni az adósság- állomány - igaz, mindenképpen kezelhető határon belül marad.

Megoldást a bevételek növelése hozhat. Persze, foglalkozunk az indokolatlannak látszó kiadások visszafogásával, próbálunk a közbeszerzési eljárások segítségével sokkal erősebb versenyt, akár 10-20%-os javulást elérni a piacon a villamosenergia-szolgáltatástól kezdve a gyógyszer- és nagy értékű eszközszállításig minden területen. Ugyanakkor legalább ennyire fontos, hogy többletbevételhez jussunk. Az egyetem jövője szempontjából, stratégiaileg is fontos a pályázati sikeresség. Az akadémiai szféra és a Kancellária legnagyobb közös kihívása talán éppen ez. Tudomásul kell vennünk, hogy az állami költségvetés véges, a magam részéről inkább arra számítok, hogy arányaiban csökkeni is fog, vagyis nekünk saját erőből, hosszabb távon is létező bevételekhez kell jutni. Ennek kulcsa a pályázatokban és a vállalkozói szférával való együttműködésben rejlik.

Ami a klinikumot illeti: ugyanúgy a költségcsökkentés és a bevételhez jutás a hosszú távú cél. Előbbihez kapcsolódik például az, hogy hogyan lehet nagyon széttagolt környezetben dolgozó klinikákat koncentrálni, hogy ne 10 különböző telephelyet kelljen működtetni, hanem kevesebb helyen, sokkal jobb minőségű szolgáltatást tudjunk nyújtani. Benne vagyunk a sűrűjében, nemrég került átadásra a Janus Pannonius Klinikai tömb, s ennek köszönhetően megnyílt a lehetősége az átköltözéseknek, 2016. június végére várhatóan kevesebb telephelyen történik majd egészség- ügyi ellátás.

Februárban a humánerőforrás megerősítéséről beszélt, még a cafeteria lehetséges bevezetését is említette - hogyan halad ez a folyamat?

A cafeteria rendszer bevezetése csak a költségvetési lehetőségeken múlik. Nagyon sajnálom, hogy ebben az évben összegyűjtött szinten nem kínálkozik lehetőség, nem tudunk rendelkezni azzal az 1 milliárdos nagyságrendű tartalékkal, amiből ezt meg lehetne tenni. Kár, mert azon túlmenően, hogy adózási szempontból egy kedvező juttatás, az is lényeges, hogy az alacsonyabb keresetűek számára



sokkal nagyobb az értéke, ezért is szívesen karolok fel ilyen juttatásokat - de nem látom ma a megvalósíthatóságát. Reménykedjünk abban, hogy jövőre el lehet majd indítani.

Ami viszont a humánpolitikai oldalt érinti, továbbra is vallom, hogy az egyetem és a régió jövője azon múlik, hogy az itt dolgozók összességét, mint erőforrást hogyan tudja megtartani. Házon belül úgy gondolom, mindenképpen koncentrálnunk kell arra, hogy a kiemelkedő teljesítményt elismerjük. Ennek érdekében például a KTK-n használthoz hasonló teljesítményértékelési rendszert fogunk alkalmazni a Kancellárián is, és a javadalmazásban is kell, hogy nyoma legyen ennek a megközelítésnek. A szakszervezetekkel együttműködve próbáljuk megtalálni azokat a dolgozókat, akik szociálisan rászorulók, hogy nagyobb figyelemben részesülhessenek. Részben ez is szervezési kérdés.

(forrás: univpecs.pte.hu [2])

Forrás

webcím: http://kancellaria.pte.hu:8080/hirek/megfelelni_az_elvarasoknak_interju_jenei_zoltannal

Hivatkozások

[1] http://kancellaria.pte.hu:8080/hirek/megfelelni_az_elvarasoknak_interju_jenei_zoltannal [2]
<http://www.univpecs.pte.hu>